

Deu anys de Blanquerna

El seminari Blanquerna, que cada any se celebra al monestir de Lluc de Mallorca a finals de setembre, ha arribat enguany a la seva desena edició.

Imatge dels participants a les Jornades Blanquerna de 1992. Entre ells, a la dreta, hi havia Josep Maria Llompart.

Ja és una tradició que el primer cap de setmana de la tardor —enguany del 22 al 25 de setembre— es reuneixin a Lluc un parell de centenars de persones per participar en el Seminari de Formació i Estudi Blaquerna. Enguany les Jornades Blanquerna han arribat al desè aniversari.

L'any 1984 Climent Garau, antic president de l'Obra Cultural Balear i conegut activista cultural del món nacionalista a Mallorca, es plantejà portar a l'illa l'experiència dels seminaris de reflexió sobre el fet nacional que es duïen a terme al Principat.

En principi la idea era, sobretot, engrescar els joves que ja se sentien atrets pel fet nacional en qualsevol dels seus àmbits: associatiu, cívic, cultural, polític... L'experiència era veritablement innovadora i no es podia saber exactament com respondria la joventut. A l'hora d'eleger el lloc per fer la trobada no hi hagué gaires dubtes: res millor que l'emblemàtic monestir de Lluc, símbol moltes vegades de la resistència cultural i lingüística del catalanisme a Mallorca, durant els anys del franquisme. De fet, l'Obra Cultural Balear va disposar de la revista *Lluc* —capçalera cedida pel monestir— durant els anys més

difícils, convertint-se gairebé en l'única publicació on es podia expressar lliurement el mon cultural nacionalista.

Des del primer any, les Jornades van adoptar la forma d'un seminari que s'allargava durant el primer cap de setmana de la tardor. Dos, tres o quatre dies estructurats al voltant de conferències, debats, taules rodones, festes, cinema, tallers, jocs, balls...

Tant les dates elegides com l'estructura, i, evidentment, el fons de les jornades —la reflexió sobre el fet nacional— resultaren ser un èxit. Any darrere any el nombre de ponents i de participants ha anat en augment. Actualment, i segons expliquen els organitzadors, “la xifra de participació està per sobre de les 200 persones, un 25% de les quals, més o menys, vénen des del Principat i del País Valencià. En aquests moments, lògicament, encara no tenim elaborat l'informe-resum que en feim cada any, però atenent a les dades de l'edició de 1993 —més de 200 participants— no seria estrany superar clarament aquesta participació”.

L'organització de les Jornades va a càrrec, a més de Climent Garau, del secretari del Grup Blanquerna, Pere Muñoz, i de Paquita Bosch i Josep Maria Magrinyà, i

amb el suport de l'Obra Cultural Balear, el local de la qual és, també, la seu del Grup.

La llista dels participants, al llarg d'aquests deu anys, és molt àmplia. Segons els organitzadors, “l'interès és que a cada edició hi hagi una participació cada vegada més àmplia, tant de ponents com d'assistents, i que vengui gent de tots els Països Catalans; per això convidam cada any ponents del País Valencià i del Principat, i animam els joves, i no tan joves, catalans i valencians a passar el primer cap de setmana de tardor amb nosaltres”.

Al cap d'aquests deu anys Blanquerna ja ha esdevingut una cita ineludible en el calendari de la reflexió sobre el fet nacional. Enguany estava prevista la participació, entre d'altres, d'Antoni Llompart, professor d'història i membre del Grup Blanquerna, del teòric del nacionalisme a Balears Damià Pons, de l'historiador Josep Huguet, del sociòleg Salvador Cardús, de l'antropòleg i escriptor Joan F. Mira, de l'escriptor i monjo de Montserrat Lluís Duch, del sots-director de política lingüística de la Generalitat de Catalunya Isidor Marí, del sociolingüista Joan Melià i de representants de les joventuts de diversos partits nacionalistes. **Miquel Payeras**